04/03/2022

Ο Εσπερινός της Συγγνώμης

/ Γνώμες

Μέ τόν ἑσπερινό τῆς συγγνώμης, πού τελεῖται τό ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ μᾶς ἀνοίγει τήν Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Ἡ κατανυκτική αὐτή περίοδος μετανοίας προσφέρεται ὡς τρόπος ζωῆς. Τρόπος ζωῆς πού θά φέρει τήν συγχώρηση ἀπό τόν Θεό, ἀλλά καί ἀπό τούς ἄλλους ἀδελφούς μας. Καί εἶναι πολύ χαρακτηριστικό αὐτό πού ἔχει γραφεῖ: “τό συγ-χωρῶ σημαίνει πώς χωρῶ μαζί μέ τόν Θεό, μαζί μέ τούς συνανθρώπους μου”. Μέ τή συγ-χώρεση δέν παίρνουμε μιά ἁπλή ἄφεση ἁμαρτιῶν – πού εἶναι μιά νομική ἀντίληψη τῆς σωτηρίας. Ἀλλά μέ τή συγ-χώρηση μέ τό Θεό ὁ ὠκεανός τῆς θείας ἀγαθότητος ἐξαφανίζει τίς ἀνθρώπινες ἁμαρτίες. Καί ἔτσι στήν πλήρη της πραγματικότητα ἡ συγχώρηση γίνεται κοινωνία Χριστοῦ καί τῆς Βασιλείας Αὐτοῦ.

Κατά τήν διάρκεια τῆς πορείας μας ἄς ἀλληλοστηριζόμαστε στήν ἀδυναμία μας, ἄς ἀλληλοσυγχωρούμαστε ξεχνώντας ὅλες τίς διαφορές, ἄς ἀλληλοπροστατευόμαστε ὥστε ὅλοι νά φτάσουμε τόν προορισμό μας. Αὐτό πού πρέπει οὐσιαστικά νά ζήσωμε εἶναι ὅτι ὁ Θεός μᾶς καλεῖ σέ μιά μοναδική ἑνότητα μέ τή συγγνώμη πού θά προσφέρουμε ὁ ἕνας στόν ἄλλον. Καί αὐτό γιατί οἱ

χριστιανοί δέν εἴμαστε κάστα, ἀλλά ζύμη.

Ἄς γονατίσουμε, λοιπόν, τώρα μπροστά στήν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Παναγίας, στόν Ἐπίσκοπό μας, στούς Πατέρες μας, στούς ἀδελφούς μας, ἄς τούς ζητήσουμε νά μᾶς συγχωρέσουν, ἔχουν τόσα πολλά νά μᾶς συγχωρέσουν. Ἄς συγχωρέσουμε κι ὁ ἕνας τόν ἄλλον. Ἡ συγχώρεση δέν ἀρχίζει τήν στιγμή πού βασιλεύουν ἡ εἰρήνη, ἡ γαλήνη καί ἡ χαρά· ἡ συγχώρεση ἀρχίζει τή στιγμή πού παίρνουμε στούς ὤμους μας “ἀλλήλων τά βάρη” καί τό πρῶτο καί βαρύτερο φορτίο εἶναι ἡ προσωπικότητα τοῦ ἄλλου, αὐτό πού ἐκεῖνος εἶναι, καί ὄχι μόνο αὐτό πού κάνει ἤ πού δέν κάνει. Ἄν χρειαστεῖ ἄς μεταφέρουμε τόν ἄλλο μέ τόν τρόπο πού ὁ Χριστός μετέφερε τό Σταυρό του, σάν τύπο βασανισμοῦ καί πόνου καί θανάτου, ἄς μήν ἀφήσουμε ὅμως μέ κανέναν τρόπο τόν ἄλλο πίσω χωρίς τή συγγνώμη μας.

Μητροπολίτη Φαναρίου Αγαθαγγέλου